

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ (Η δύναμη της προσευχής)

Στόχος του θέματος:

- Να παρουσιάσουμε κάποια συγκλονιστικά περιστατικά της παιδικής ζωής του Αγίου.
- Να εκτιμήσουμε το πανίσχυρο όπλο της προσευχής, που μας χαρίζει ο Θεός.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Χιλιάδες πιστοί καταφθάνουν στις 9 Νοεμβρίου, στην Αίγινα, στο μοναστήρι του Αγίου Νεκταρίου, για να τιμήσουν τη γιορτή του, να προσκυνήσουν τ' Άγια Λείψανά του και να του ζητήσουν τη βοήθειά του. Πόσοι και πόσοι άνθρωποι έχουν βοηθηθεί από τον Άγιο: παράλυτοι σηκώθηκαν από το καροτσάκι τους, καρκινοπαθείς θεραπεύτηκαν, σοβαρά προβλήματα ανθρώπων λύθηκαν. Γιατί; Διότι ο γεμάτος αγάπη Άγιος και μετά την αναχώρησή του από αυτόν τον κόσμο, πρεσβεύει, προσεύχεται δηλαδή στον Κύριο για κάθε έναν πιστό. Και οι προσευχές του εισακούονται από τον Παντοδύναμο Θεό! Και κάνει μεγάλα και πολλά θαύματα. Γι' αυτό ονομάζεται και Θαυματουργός. Του έδωσε ο Άγιος Θεός αυτή τη δύναμη να θαυματουργεί, σαν βραβείο, γιατί ο Άγιος πάντοτε στη ζωή του προσπαθούσε να κάνει το θέλημα του Θεού, **από τότε που ήταν μικρό παιδί.**

Θα μπορούσαμε πολλές ώρες να μιλάμε για τη ζωή του. Επειδή όμως η ώρα είναι λίγη, θα σταθούμε σε **2 περιστατικά από την παιδική ηλικία, που φανερώνουν ότι ο Άγιος Νεκτάριος, από τότε που ήταν παιδί, στην ηλικία σας, προσευχόταν με πίστη στον Θεό.**

ΔΙΗΓΗΣΗ

Ο Άγιος γεννήθηκε στη Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης το 1846 από φτωχούς αλλά πιστούς γονείς. Ήταν το 5^ο από τα 6 αδέλφια. Τον βάφτισαν Αναστάσιο. Ήταν έξυπνος και αγαπούσε τα γράμματα. Πόθος του ήταν να μορφωθεί, να γίνει θεολόγος και κήρυκας του Ευαγγελίου για να μιλά στους ανθρώπους για το Χριστό και την Αλήθεια του Ευαγγελίου.

Όμως ήταν δύσκολα τα χρόνια εκείνα! Μες στο σκοτάδι της Τουρκικής σκλαβιάς στέναζε ακόμα η Μακεδονία, η Ήπειρος, η Θράκη, τα νησιά μας...

Δεκατριών χρονών περίπου πήρε την ευχή της μάνας του και ξεκίνησε για την Πόλη, την Κωνσταντινούπολη! Λαχταρούσε να μορφωθεί. Να γίνει θεολόγος! Πάμφτωχος! Όμως δεν είχε ούτε τα ναύλα του! Πήγε στο κοντινό λιμάνι. Όλο του το βιός ήταν ένα μπογαλάκι. Πλησίασε κάποιο πλοίο που ήταν έτοιμο να φύγει για την Πόλη. Παρακάλεσε τον καπετάνιο να τον πάρει.

- Κάνε έναν περίπατο μικρέ και ξαναγύρισε να σε πάρω, του απάντησε ειρωνικά ο καπετάνιος.

Πόσο λυπήθηκε ο μικρός Αναστάσιος! Ο πόθος του θα έμενε απραγματοποίητος «**Θεέ μου βοήθησέ με**», προσευχήθηκε ψιθυριστά αλλά με δυνατή πίστη στην καρδιά του. «**Θεέ μου βοήθησέ με**», επανέλαβε με απόλυτη εμπιστοσύνη στην πατρική αγάπη του Θεού!

Σε λίγα λεπτά ακούστηκε ο θόρυβος της μηχανής πού έβαζε μπρος! Μα τι γίνεται; Γιατί το πλοίο μένει ακίνητο; Αγωνίστηκε ο καπετάνιος ώρα! Τίποτα! Το πλοίο λες και ήταν καρφωμένο στο λιμάνι. Κάποια στιγμή τα γεμάτα αγωνία μάτια του καπετάνιου πέφτουν πάνω στον Αναστάση που περίμενε ακόμα λυπημένος στην προκουμαία! Φωτίστηκε το μυαλό του!

- Έλα μικρέ θα σε πάρω στην Πόλη! Μόλις πάτησε το πόδι του ο μικρός Αναστάσης στο πλοίο, εκείνο ξεκίνησε αμέσως!

***

Έφτασε στην Πόλη! Τώρα όμως πώς θα ζήσει; Πού θα βρει δουλειά για να βγάλει το ψωμί του; Ευτυχώς έπιασε δουλειά σ' ένα καπνεργοστάσιο συγγενούς του. Η πληρωμή του ελάχιστη. Για να αντιμετωπίζει τίς δυσκολίες, που γίνονταν όλο και μεγαλύτερες, κατέφευγε στην προσευχή και στην Εκκλησία, απ' όπου έπαιρνε δύναμη και παρηγοριά.

Το αφεντικό του ήταν άνθρωπος σκληρός, αγέλαστος. Οι κουβέντες του τελείωναν σε βρισιές. Κάποτε τον χτυπούσε κιόλας! Οι μέρες περνούσαν. Σιγά σιγά λιώσανε τα φτωχικά ρούχα, λιώσανε τα παπούτσια, φανήκανε οι κάλτσες, τα δάχτυλα! Έπιασαν οι βροχές. Πλάκωσε ο χειμώνας. Κάποιο βράδυ δειλά- δειλά πάει σ' αφεντικό.

- Κύριε, συγγνώμη, λιώσανε τα ρούχα μου, κοίταξε!

- Να γράψεις στο χωριό σου να σου στείλουν, είπε σκληρά.

- Είναι φτωχοί οι γονείς μου, Κύριε.

Σήκωσε τους ώμους του αδιάφορα εκείνος. Τι τον ένοιαζε; Έπιασε το κλάμα ο μικρός Αναστάσης έως το πρωί. Και ήταν τη νύχτα πού είδε τον αγαπημένο του Χριστό να τον ρωτάει, γιατί κλαίει!!!

Πετάχτηκε χαράματα απ' το κρεβάτι, πήρε χαρτί κι άρχισε να γράφει ένα γράμμα: *«Χριστούλη μου, με ρώτησες γιατί κλαίω. Λιώσανε τα ρούχα μου, λιώσανε τα παπούτσια μου, βγήκαν τα δάχτυλά μου έξω και υποφέρω. Κρυώνω τώρα το χειμώνα. Τι να κάνω τώρα; Πώς να τα καταφέρω χωρίς ρούχα; Μπαλώνω, μπαλώνω και σχίζονται. Συγχώρεσέ με πού Σ' ενοχλώ. Σε προσκυνώ και Σε λατρεύω. Ο δούλος Σου Αναστάσιος».*

Έβαλε το γράμμα στον φάκελο, το σφράγισε, πήρε πάλι το μολύβι κι έγραψε:

«Διά τον Κύριον ημών Ίησου Χριστόν εις τούς ουρανούς». Βγήκε στο δρόμο για το ταχυδρομείο.

-Αναστάση, για πού έτσι χαράματα;

Ήταν ο καλός κ. Θεμιστοκλής απ' το απέναντι μαγαζί.

-Για το ταχυδρομείο.

-Στάσου. Δώσε μου τα εμένα. Εκεί πάω...

Ο κυρ Θεμιστοκλής, μόλις είδε σε ποιον έστειλε το γράμμα ο Αναστάσης, έμεινε έκπληκτος! Δεν άντεξε και άνοιξε το γράμμα. Μόλις το διάβασε, συγκινήθηκε τόσο πολύ από το δράμα του μικρού, που αποφάσισε να του στείλει ένα δέμα με ρούχα, παπούτσια και χρήματα. Επάνω - επάνω σε μια κάρτα έγραφε: *«Ο Χριστός στον Αναστάση».*

-Χριστούλη μου, Χριστούλη μου αγαπημένε..., έλεγε και ξανάλεγε ο Αναστάσιος, γεμάτος ευγνωμοσύνη, μόλις έλαβε την απάντηση στο αίτημά του.

***

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Δύο περιστατικά από τη ζωή του Αγίου Νεκταρίου...

- **Τι φαίνεται στα περιστατικά αυτά, παιδιά;**

Πόσο μεγάλη δύναμη έχει η προσευχή. Αφού και θαύματα μπορεί να φέρε, όταν ο Θεός το κρίνει απαραίτητο!

- **Τι είναι η προσευχή;**

Η συνομιλία του ανθρώπου με τον Θεό! Τον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Την Παναγία μας! Τους Αγίους! Τους Αγγέλους! Όλον τον ουράνιο κόσμο!

Σήμερα, χαιρόμαστε που με τα σύγχρονα μέσα της τεχνολογίας μπορούμε να επικοινωνούμε με ανθρώπους στην άλλη άκρη του κόσμου. Πόσο περισσότερο, όμως, χτυπά η καρδιά μας από χαρά, όταν ξέρουμε ότι μέσα από την προσευχή συνδεόμαστε απευθείας με τον ουρανό! Έτσι και εσείς τα παιδιά μπορείτε να φτάσετε τόσο ψηλά! Να συνομιλείτε με τον Βασιλιά των όλων, σαν παιδιά με τον Ουράνιο Πατέρα τους! Μεγάλο δώρο η προσευχή παιδιά!

- **Κάθε πότε προσευχόμαστε;**

Κάθε μέρα. Απαραίτητα πρωί και βράδυ· πριν και μετά το φαγητό! Αλλά και κάθε άλλη στιγμή και ώρα, όπου κι αν είμαστε, νύχτα και μέρα, μπορούμε να υψώνουμε νου και καρδιά μας στον Θεό! Και μια μικρή φρασουλά προσευχής έχει τεράστια δύναμη! «Κύριε, σώσε μας»! είπε ο μικρός Αναστάσης, με πόνο και πίστη στο Θεό και το μεγάλο θαύμα έγινε.

- **Και τι λέμε στο Θεό στην προσευχή μας;**

- Είναι ορισμένες γνωστές σε όλους προσευχές, που είναι πολύ καλό να τους μάθουμε απ' έξω και να τις λέμε. Το «Βασιλεύ Ουράνιε», το «Πάτερ ημών», το «Πιστεύω».
- Επίσης, μπορούμε και με δικά μας λόγια να ευχαριστούμε τον Θεό, που μας αγαπάει και μας έχει για παιδιά Του. Μας έχει αξιώσει να είμαστε Χριστιανοί και να γνωρίζουμε την Αλήθεια. Μας δίνει άγιο άγγελο για προστάτη. Και ό,τι χρειαζόμαστε και είναι πραγματικά για το καλό μας, είναι έτοιμος να μας το προσφέρει. Και πόσα δώρα ακόμα, μας χαρίζει καθημερινά ο καλός μας Θεός...
- Τον παρακαλούμε να μας χαρίζει τη παντοδύναμη βοήθειά του όταν έχουμε δυσκολίες στην οικογένεια (πρόβλημα υγείας κ.λπ.), στο σχολείο. Με πόσο απλά λόγια έγραψε το γράμμα ο Άγιος Νεκτάριος. **Αυτό το γράμμα ήταν μια δυνατή προσευχή.**
- Επίσης, είναι υπέροχο να προσευχόμαστε με πολλή αγάπη για τους συνανθρώπους μας, τους γονείς και τ' αδέρφια, τους δασκάλους μας, τους συμμαθητές μας, τους συγγενείς μας.
- Επίσης, παιδιά, υπάρχουν πολύ ωραία παιδικά προσευχητάρια, με σύντομες προσευχές, που μπορούμε να χρησιμοποιούμε.

(Ας έχουμε ένα ή περισσότερα παιδικά προσευχητάρια μαζί μας και να τα δείξουμε στα παιδιά).

- **Πώς προσευχόμαστε;**

Η προσευχή είναι επίσημη και ιερή ώρα, ξεχωριστή απ' όλες τις άλλες! Γι' αυτό, προσευχόμαστε:

- Με αγάπη στον Θεό και απόλυτη εμπιστοσύνη στο άγιο θέλημά Του. Είναι Πατέρας στοργικός, γεμάτος αγάπη, φροντίζει και νοιάζεται για εμάς.

- Με δυνατή πίστη ότι είναι ο Μόνος που έχει τη δύναμη να μας βοηθήσει και ξέρει πως θα μας βοηθήσει, αφού είναι Παντοδύναμος και Πάνσοφος.
- Με καρδιά καθαρή, δίχως μίση και έχθρες. Πώς ζητάμε από τον Χριστό μας να μας συγχωρεί, όταν εμείς δεν συγχωρούμε τους άλλους, που ίσως να μας έχουν στενοχωρήσει...;
- Με συγκεντρωμένη σκέψη. Η καρδιά και ο νους μας στον Θεό.

Ελάτε να προσευχηθούμε και να ψάλλουμε στον Άγιο Νεκτάριο... Να μας βοηθήσει ν' ακολουθήσουμε κι εμείς το δρόμο που μας έδειξε και **να αγαπήσουμε την προσευχή, γιατί είναι ένα μεγάλο δώρο του Θεού.**

Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ, ἀναβλύζει γὰρ ἰάσεις παντοδαπὰς τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυματώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.